

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

З позикових джерел фінансування на заході переважають довго і середньострокові кредити, облігаційні позики. При цьому ціна цих джерел доступна нормально працюючому підприємству, тоді як в Україні банківські кредити із-за їх високої ціни недоступні більшості підприємств, а облігаційні позики не набули широкого поширення з багатьох причин.

Збільшення долі позикових засобів у фінансуванні інвестиційної діяльності підприємств повинне стати невід'ємною частиною процесу вдосконалення структури їх капіталу.

Виходячи зі свого ставлення до фінансового ризику керівництво підприємства обирає один з розглянутих варіантів фінансування активів. Враховуючи, що на сучасному етапі довгострокові позики підприємствам практично не надаються, тоді обрана модель фінансування активів буде представляти співвідношення власного та позикового (короткострокового) капіталу.

Таким чином, вирішення проблеми визначення розміру кредитних ресурсів, що залучаються, залежить від розрахунку оптимального співвідношення позикових та власних коштів, яке б максимізувало фінансову рентабельність підприємства і знижувало середньозважену ціну капіталу (що підвищить ціну підприємства), від обрання "найдешевшої" політики фінансування активів (мінімізації рівня фінансових ризиків) та від формування цільової структури капіталу.

Висновки:

Важливість оцінки вартості капіталу при в процесі здійснення фінансової діяльності визначає необхідність коректного розрахунку цього показника на всіх етапах розвитку підприємства.

Ефективне використання капіталу є одним з головних стратегічних завдань промислового підприємства, та ефективне співвідношення власного та позикового фінансування може значно збільшити фінансову конкурентоспроможність підприємства.

Всі напрями фінансової стратегії формування та управління структурою капіталу підприємства повинні бути гнучкими по відношенню до умов швидкозмінного зовнішнього середовища і внутрішнього потенціалу підприємства, бути узгодженими між собою, але, перш за все, сфокусовані на основній стратегічній меті підприємства – максимізації його поточної ринкової вартості та прибутковості.

Спостереження за динамікою вказаних показників дозволить коригувати цільову фінансову структуру капіталу і приймати певні управлінські рішення. Тим самим, це слугуватиме ефективним інструментом оптимізації фінансової структури капіталу у наступних періодах.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Ван Хорн Дж. Основы управления финансами / Дж. Ван Хорн : [пер. с англ.], - М.: Финансы и статистика, 2000. - 800 с.
2. Ван Хорн Дж. Основы управления финансами / Дж. Ван Хорн : [пер. с англ.], - М.: Финансы и статистика, 2000. - 800 с.
3. Бланк И.А. Управление активами и капиталом предприятия / И. А. Бланк. Т.2. - 2-е изд., стер. - М.: Омега-Л, 2008. - 448 с.
4. Бланк И. А. Финансовая стратегия предприятия / И.А. Бланк - К.: «Ника-Центр», 2004.-711 с.
5. Бланк И. А. Финансовый менеджмент / И.А. Бланк - К.: «Ника-Центр», Эльга 2001. - 528 с.
6. Бригхем Ю. Финансовый менеджмент / Ю. Бригхем, Л. Гапенски : полный курс: В 2-Х т./-М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2001. -527 с.Т.1. 497 с.
7. Коттл С. Анализ ценных бумаг. / С. Коттл - М.: Олимп-бизнес, 2000. - С.613.
8. Брейли Р. Принципы корпоративных финансов / Р. Брейли, С. Майерс : [пер. с англ.] - М.: Олимп-бизнес, 2008. - 1008 с.

РЕЗЮМЕ

Стаття присвячена аналізу шляхів раціоналізації структури капіталу. Виявлено оптимальні періоди залучення коштів. Відображено залежність об'єму позикових коштів та фінансовим ризиком для компанії.

Ключові слова: позиковий капітал, власний капітал, кредити, структура капіталу, фінансова стійкість, фінансування.

РЕЗЮМЕ

Статья посвящена анализу путей рационализации структуры капитала. Выявлены оптимальные периоды привлечения средств. Отображена зависимость объема ссудных средств и финансовым риском для компании.

Ключевые слова: ссудный капитал, собственный капитал, кредиты, структура капитала, финансовая устойчивость, финансирование.

SUMMARY

The article is dedicated to the analysis of company's capital structure ways of rationalization. Periods of getting investments were defined. Dependence of loan's capital volume was described in connection with a company's financial risk.

Keywords: loan capital, equity, credits, capital structure, financial strength, financing.

ЗБІЛЬШЕННЯ ЧИСЕЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ ЯК ФАКТОР АКТИВІЗАЦІЇ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Горохова Т.В., аспірант ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»

Постанова проблеми. Сучасний етап соціально-економічного розвитку багатьох країн світу характеризується значним загостренням проблеми їх сталого розвитку. Причиною є глобалізація економіки, яка віддзеркалюється через проблеми забезпечення стійкої конкурентної позиції підприємств на світових ринках, а також підтримка лояльного ставлення споживачів до вироблених продукції та послуг. Ці завдання можуть бути вирішені тільки в рамках системного, збалансованого підходу до розвитку економіки, суспільства і навколишнього середовища.

Об'єктивною причиною розширення діяльності організацій є необхідність інтеграції різних бізнес-процесів і зростаюча роль інтелектуального капіталу. Впровадження корпоративної соціальної відповідальності є основою для сталого розвитку підприємств та регіону-присутності, крім того, це один з визначальних факторів вдалого виходу компаній на міжнародні ринки.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблематика сталого розвитку підприємств і корпоративної соціальної відповідальності розглядалися в роботах зарубіжних і вітчизняних авторів М. Альберта, І. Ансоффа, А. Архіпова, М. Бенота, К.Девіса, Г. Демсеца, Р.Коуза, М. Фрідмана, Ф. Хедоурі, А.І. Архіпова, В.І. Вернадського, А.В. Грачова, А.Е. Костіна, Н.Крічевського, В.А. Малигіна, І. Соболева, С. Туркіна та ін.

Різні дослідницькі проекти в цій галузі проводять провідні міжнародні та вітчизняні організації: Інформаційний центр ООН, Accountability, Sustainability, Global Reporting Initiative, Світовий Банк, ЮНЕСКО, Міністерство соціальної політики України, Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, Український союз промисловців та підприємців, тощо.

Аналіз літератури показує розглянутість проблеми етики бізнесу, стратегічної ролі відповідальної поведінки компанії. Розроблено концептуальні підходи, що дозволяють пов'язати різні елементи соціальної активності бізнесу в єдину систему корпоративної соціальної відповідальності. Однак для практичної інтеграції корпоративної соціальної відповідальності зі стійким розвитком необхідно подальше дослідження, в першу чергу, розробка методів, моделей адаптивного росту числа підприємств, зорієнтованих на соціально-економічно-екологічно відповідальну діяльність.

Ціль статті – забезпечення стійкої конкурентної позиції українських підприємств на світових ринках шляхом формування адаптивної моделі.

ПРОБЛЕМИ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

Викладення основного матеріалу. Зі зміною політичних, економічних і соціальних умов світові лідери бізнесу почали розуміти та визнавати, що їх діяльність виходить за межі економічної сфери, часто негативно впливає на соціальні, екологічні, ресурсні аспекти. Значною мірою потребуються стандарти ведення бізнесу. В результаті істотно посилюється взаємозв'язок між бізнесом, суспільством і владою.

Зростання ролі відповідальності бізнесу в забезпеченні сталого розвитку суспільства вимагає перегляду корпоративних стратегій з точки зору інтегрування корпоративної соціальної відповідальності в систему корпоративного управління. Дана тенденція відповідає загальносвітовим тенденціям і забезпечує збалансований економічний, соціальний і екологічний розвиток суспільства.

Соціально-економічна роль підприємства в умовах конкуренції на ринку - це не тільки отримання прибутку, але і задоволення суспільних потреб споживачів, серед яких перераховані не тільки потреби споживання, але також безпека праці, менш забруднене навколишнє середовище, забезпечення освіти, охорони здоров'я, права і т.п. [1] Старовинна легенда свідчить, що птахи думають, що можуть літати набагато простіше, якщо вони не зустріли опір повітря, не знаючи, що при вакуумі можуть впасти на землю. У порівнянні з птахами, деякі менеджери ведуть себе так, ніби бізнес-інтереси і потреби зацікавлених сторін - це перешкоди для бізнесу. Але вони повинні усвідомити той факт, що без цих груп споживачів, співробітників, постачальників і місцевого населення, підприємства, їх діяльність також буде «падати», як птахи у вакуумі.

Рішення даної задачі передбачає перехід до управління, орієнтованого на довгострокове сталий розвиток, з урахуванням інтересів різних зацікавлених сторін компанії. Одним з інструментів управління відносинами між зацікавленими сторонами є корпоративна соціальна відповідальність.

Нова тенденція комплексного підходу до соціальної відповідальності почалася в 90-х роках, шляхом росту соціальної та благодійної діяльності підприємств і спрямованості навколо області, яка була пов'язана безпосередньо з основною діяльністю компанії.[2]

Корпоративна соціальна відповідальність являє собою сукупність цілеспрямованих заходів щодо вирішення соціально-економічних та правових проблем як самого підприємства, так і регіону його присутності шляхом вкладення коштів у різні програми, здатні принести в довгостроковому періоді вигоду всім учасникам процесу. При цьому повернення коштів у традиційному розумінні не є обов'язковою умовою соціального інвестування - результат може оцінюватися і непрямими якісними показниками у вигляді соціального ефекту (зростання якості відтворення трудових ресурсів) або вигоди для бізнесу (зростання іміджу, підвищення репутації).[3, с.422]

Основна функція корпоративної соціальної відповідальності полягає в забезпеченні стійкості організації як відкритої системи за рахунок регулювання конфлікту інтересів у зовнішньому і внутрішньому середовищі і залучення зацікавлених сторін підприємства в процес прийняття рішень і формування стратегії розвитку бізнесу.[4, с.121] Це, в свою чергу, сприяє скороченню транзакційних витрат і зниженню ризиків неповноти інформації.

У зв'язку з цим, виділення інституту корпоративної соціальної відповідальності (КСВ) у системі управління організацією, аналіз учасників процесу та їх ролей, визначення закономірностей розвитку цієї складної системи покликане підвищити ефективність управління організацією та сприяти прийняттю обґрунтованих управлінських рішень.

У всьому світі корпоративна соціальна відповідальність є одним із значущих інструментів підвищення капіталізації компанії, інструментом запобігання немережних ризиків, відкриває доступ до широкого кола інвестиційних ресурсів і допомагає домогтися сталого розвитку за трьома основними напрямками - екологічному, економічному і соціальному.

Сучасні культурні тенденції створюють якісно новий тип споживача і викликають потребу в інших товарах і послугах, визначаючи конкурентоспроможні стратегії організації. [5, с.168] Опитування в європейських країнах показали, що значне число споживачів готові відмовитися від товарів і послуг підприємств, які практикують безвідповідальну політику по відношенню до суспільства [6].

Доцільні та вчасно вжиті стратегічні рішення з приводу соціальних інвестицій у сфері взаємовідносин підприємств та соціального середовища можуть відігравати ключову роль в успішній діяльності організації. Саме завдяки їм з'являється можливість визначити напрям, що веде до поставленої мети. У результаті, стратегічні рішення мають вирішальний вплив на конкурентоспроможність підприємств в умовах зростаючої невизначеності[2, с.58]. Використання у стратегічних планах підприємств принципів корпоративної соціальної відповідальності, на нашу думку, підвищує їх адаптивність у зовнішньому середовищі та ефективність підприємницької системи в цілому.

Тим часом, далеко не всі українські компанії розуміють цінність та важливість взаємодії зі стейкхолдерами- широким колом зацікавлених осіб, які впливають на діяльність компанії або відчувають її вплив на собі, підвищення прозорості свого бізнесу та використання сучасних підходів до управління, що дозволяють не тільки досягати короткострокових цілей, а й закласти основу для довгострокового розвитку організації.[7]

Економічні вигоди КСВ виникають за рахунок посилення активності компанії в екологічному та соціальному напрямках, і завдяки цьому виникає синергія, що проявляється в таких сферах, як фінанси, маркетинг, продажі, управління репутацією і ризиками. Крім того, з урахуванням активно зростаючого тренда соціально відповідального інвестування (мається на увазі прийняття рішень інвесторами про підтримку тих компаній, які не тільки мають високі фінансові показники, але і відрізняються відповідальною поведінкою по відношенню до навколишнього середовища, розвитку місцевого співтовариства і не беруть участь у виробництві певних видів продукції, які негативно позначаються на здоров'я населення), можна говорити про те, що проходження концепції КСВ істотно розширює можливості по залученню інвестиційних ресурсів, а також зниження їх вартості. У підсумку це виливається в підвищення стійкості бізнесу, а, отже, поліпшення показників діяльності компанії в довгостроковій перспективі. Застосування соціальних програм та соціальної відповідальності в управлінні підприємства є стимулом для інновацій і потужним інструментом конкурентних переваг.

Впровадження та поширення принципів соціальної відповідальності сприяє можливості приєднання країни до Європейського співтовариства, як пріоритетного напрямку національної стратегії. Тому проблема підвищення досліджень і соціальної відповідальності бізнесу, це дуже актуальна тема для розвитку підприємництва.

Тут важливо підкреслити, що, для того щоб діяльність в галузі корпоративної соціальної відповідальності дійсно приносила відчутні економічні вигоди, необхідно враховувати особливості соціальних, політичних і економічних умов, що склалися в тій країні, де організація веде свою діяльність.

Зростаючий рівень конкуренції на внутрішньому та міжнародному ринках змушує українські компанії шукати способи оптимізації внутрішньої і зовнішньої організації середовища з метою максимально ефективного використання своїх можливостей і мінімізації ризиків. Багато в чому успіх цього процесу залежить від ефективності співробітництва організації з її внутрішніми і зовнішніми стейкхолдерами.[8, с.63] У даний час вітчизняні компанії, реагуючи на нові виклики, змушені враховувати у своїй діяльності, крім традиційного економічного аспекту, вимоги соціального та екологічного характеру з боку стейкхолдерів.

У зв'язку з цим, нами запропонована адаптивна модель росту чисельності соціально відповідальних компаній в Україні (рис.1)

Введення КСВ поряд з традиційними видами діяльності. На цьому етапі підприємство включає в свою діяльність соціальну відповідальність шляхом додаткових соціальних інвестицій. Наприклад, спонсорство, гранти, внески, кредити, нагороди за наукові дослідження та важливість соціального маркетингу. Також сюди відносяться і адміністративні витрати включаючи зарплати (премії) менеджерів, які приймають участь в реалізації соціальних програм; екологічні відшкодування, тощо.

Корпоративно-соціальний менеджмент (участь управління та створення команди, зорієнтованої на КСВ). Всі дії, пов'язані з соціальною відповідальністю не мають жодних шансів на успіх, якщо вони не підтримуються керівництвом підприємства. Направлення інвестиційних вкладень або мінімізація ризиків, за всі ці дії несе відповідальність тільки головна компанія, що координує діяльність структурних підрозділів, відділів тощо. Найбільшою проблемою є формування соціально-орієнтованої команди, відповідальної за дії КСВ, пояснюючи, можливості та переваги соціальних програм. Для цього дуже важливо вжити заходи зі створення такої команди управління і керівництва на різних рівнях.

Перехід на соціально орієнтовні програми, у тому числі і у сукупності з основною діяльністю. Співробітники повинні знати, що соціальні інвестиції, які включені в бізнес-витрати не відраховується з їхньої зарплати. При виборі теми соціальних програм враховувати їх

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

думку, цілком можливо. Також є основні тенденції розробки не лише фінансової допомоги. Наприклад, організування семінарів для керівників соціальних структур з навчання залучення ресурсів, проведення екологічних брифінгів, співробітництво з ВНЗ, тощо. Оскільки нова соціальна політика буде мати деякі реальні результати, можна направляти частину бюджету інноваційних благодійних програм у соціальні інвестиції.

Розробка стратегічного плану та показників вимірювання КСВ. Соціальні інвестиції, як правило, повинні бути пов'язані з бізнес-цілями підприємства. Для такого зв'язку вивчаються потреби всіх зацікавлених сторін. Треба розуміти, що потенціал створення компанією «соціально-відповідальної» продукції або послуги, як результат – отримання споживача. Ми проаналізували можливості впливати на якість життя (питань місцевого співтовариства – екологічною політикою, освітою, охороною здоров'я, безпеки та культури). Як наслідок, підкреслимо перетин інтересів бізнесу та місцевого співтовариства. Важливо брати до уваги інтереси місцевих органів влади, споживачів, партнерів і конкурентів. Потім методом оцінювання впливу та інтересів вибирати найбільш оптимальні та ефективні програми соціальної відповідальності для реалізації на різних рівнях.

Рис. 1. Адаптивна модель росту чисельності соціально відповідальних компаній в Україні

Місячний план системи оцінювання. План з соціально відповідальних програм схожий на будь-який поточний план, тому що необхідно вибрати направленість та поєднання з основним видом діяльності, тому структура планів не повинна відрізнятися. Необхідно також контролювати і оцінювати ефективність програм, де це можливо. Переваги бізнес-інвестиції в соціальну і благодійну участь базуються на двох основних причинах. По-перше, для вас повинно бути дійсно важливо і цікаво, про те що ви говорите, а тим більше впроваджуєте. Друге: необхідно пережити емоційні проблеми людей, які просять про допомогу. Звідси ми можемо відзначити що соціальні питання повинні бути дуже тісно пов'язані з основними бізнес-цілями, стратегією та діяльністю підприємства.

Публікація соціальних звітів та введення терміну «соціальна відповідальність» у місію/мету компанії. Найбільш поширеною формою є річні соціальні звіти. Як правило, вони призначені для широкої громадськості і для всіх зацікавлених сторін. Соціальні звіти включають в себе широкий спектр важливих соціальних проектів. По-перше, формулювання мети. Багато компаній поєднують соціальної місії разом з місією компанії. По-друге, у звіті необхідно мати короткий опис плану управління соціальними інвестиціями та джерела фінансування.

Таким чином, принципи КСВ треба розглядати як ефективний інструмент для досягнення балансу між бізнес-інтересами державою та інтересами місцевого суспільства, результат впливу як для інвесторів, так і для суб'єктів соціального середовища.

У підсумку проведених досліджень ми запропонували наступні кроки впровадження КСВ у процес функціонування підприємств, так і країни в цілому:

- соціальна відповідальність це не просто пожертвування грошей у рамках благодійності, це інтеграція організаційної культури компанії, соціальної направленості та орієнтованості на всіх рівнях своєї діяльності;
- внесення соціально відповідальних принципів сприяє європейській інтеграції;
- застосування міжнародних стандартів корпоративної соціальної діяльності з метою оцінки ефективності соціальних програм та порівняння витрат підприємства з соціальними результатами та довгострокового впливу на суспільство;
- впровадження кількісної та якісної системи оцінювання основних показників КСВ для різних галузей господарювання;
- впровадження дисципліни корпоративної соціальної відповідальності у навчальні процеси з метою поліпшення та створення соціально орієнтовного менеджменту;
- організація та проведення брифінгів про результати досліджень та аналізу в області соціальної відповідальності бізнесу в країні, областях, містах, тощо для того обміну досвідом між підприємствами в країні і за кордоном;
- участі в управлінні соціальними проектами держави та економічним розвитком відповідальності бізнесу.

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

На наведеного вище, можна стверджувати, що управління програмами корпоративної соціальної відповідальності має бути інтегровано в бізнес-процеси компанії, орієнтованої на сталий розвиток, оскільки вплив корпоративної соціальної відповідальності поширюється на всі аспекти діяльності компанії.

Висновки:

1. Аналіз сучасної ситуації світового ринку показав актуальність необхідності розробки та впровадження принципів КСВ у діяльність підприємств у тісному взаємозв'язку з основним видом діяльності. Це сприяє істотному підвищенню капіталізації компанії як в короткостроковій, так і довгостроковій перспективі.
2. Запропонована адаптивна модель росту чисельності соціально відповідальних компаній в Україні, яка допомагає перетворенню закритих економічних мереж у відкриті, що сприяє створенню і зміцненню інститутів ринкової економіки.
3. У перспективі підлягає подальша розробка елементів адаптивної моделі з урахуванням національних особливостей економіки.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Туркин С. Как выгодно быть добрым. Сделайте свой бизнес социально ответственным, Альпина Бизнес Букс, Москва, 2007.-325 с.
2. Кричевський, Н. А. Корпоративна соціальна відповідальність / Н. А. Кричевський, С. Ф. Гончаров. М.: Дашков і К, 2007. 216 с.
3. Черната Т.М., Горохова Т.В. Формування цілісної оцінки корпоративної соціальної відповідальності на підприємствах промислової галузі // Економічний аналіз: зб. наук. праць/ Тернопільський національний економічний університет; редкол.:С.І.Шкарбан(голов.ред.) та ін.– Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського економічного університету «Економічна думка», 2011.–Вип.9.–Частина 2. – 439 с.
4. Lockett, A., Moon, J. and Visser, W. Corporate social responsibility in management research: focus, nature, salience and sources of influence. *Journal of Management Studies*, 2006.-43,115–135p.
5. Валитов Ш.М., Мальгин В.А. Взаимодействие власти и бизнеса: сущность, новые формы и тенденции, социальная ответственность. М.: Экономика, 2009. - 208 с.
6. Global Reporting Initiative [Электронный ресурс].-Режим доступа:<http://www.globalreporting.org>
7. «Деловая неделя» - аналіз політичних, економічних подій в Україні та в світі [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.dn-weekly.kiev.ua/>
8. Бояров А.Д. Управление корпоративной социальной ответственностью в компаниях, ориентированных на устойчивое развитие / А.Д. Бояров // Вестник Финансового университета.– М., 2011. - №5. С 61-66
9. Інститут соціології НАН України [Електронний ресурс].-Режим доступу: <http://www.isoc.com.ua/institute/>
10. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс].-Режим доступу: <http://www.me.gov>

РЕЗЮМЕ

Проаналізовано сучасний стан світового ринку та виявлено, що інститут корпоративної соціальної відповідальності сприяє сталому економічному зростанню як світової, так і національної економіки. Запропоновано адаптивну модель росту чисельності соціально відповідальних компаній в Україні.

Ключові слова: корпоративна соціальна відповідальність, сталий розвиток, економічна стійкість, адаптивна модель, результат.

РЕЗЮМЕ

Проанализировано современное состояние мирового рынка и выявлено, что институт корпоративной социальной ответственности способствует устойчивому экономическому росту как мировой, так и национальной экономики. Предложена адаптивная модель роста численности социально ответственных компаний в Украине.

Ключевые слова: корпоративная социальная ответственность, устойчивое развитие, экономическая устойчивость, адаптивная модель, результат.

SUMMARY

The current state of the world market and found that the institution of corporate social responsibility, fosters sustainable economic growth as the global and national economy. We propose an adaptive model of the growth of socially responsible companies in Ukraine.

Keywords: corporate social responsibility, sustainable development, economic stability, the adaptive model, results.

РАЗВИТИЕ РЕГИОНАЛЬНОГО ТРАНСПОРТНО-ЛОГИСТИЧЕСКОГО КЛАСТЕРА ДОНЕЦКОЙ ОБЛАСТИ

Гриценко С.И., д.э.н., профессор кафедры маркетинга Донецкого национального университета

Постановка проблемы. Устойчивость социально-экономических систем во многом зависит от состояния обслуживающих их коммуникаций. В современном мире остается значимой роль транспортных коммуникаций в процессе товародвижения. Высокие издержки товародвижения в сочетании с неудовлетворительным транспортно-логистическим сервисом, характеризующимся задержками, высоким уровнем тарифов, низким качеством, слабой организацией и координацией, привели к необходимости использования транспортно-логистических систем. Транспортно-логистические системы – это единая совокупность всех видов транспорта с использованием бесперегрузочных (интермодальных) технологий, а также объектов транспортной и логистической инфраструктуры, которые обеспечивают функционирование эффективной работы хозяйствующих субъектов и улучшение условий и уровня жизни населения.

Элементы транспортно-информационных коммуникаций и инфраструктуры товародвижения, обеспечивающие перемещение товарно-материальных и сопутствующих потоков в рамках региона, образуют региональную транспортно-логистическую систему, целью которой является решение проблем товародвижения на уровне региона. Региональная транспортно-логистическая система является составной частью национальной и международной транспортно-логистической системы и призвана обеспечить организацию и регулирование процессов движения материальных и сопутствующих потоков от производителей к потребителям, функционирование сферы обращения продукции, товаров, услуг наиболее эффективным способом, с учетом особенностей географически ограниченных территорий.

На сегодняшний день созданы все предпосылки для создания региональной транспортно-логистической системы в Донецкой области. Донецкая область имеет выгодное географическое положение, граничит с экономически развитыми регионами Украины, Российской Федерацией, имеет выход к морю. Здесь сформирован индустриально-аграрный хозяйственный комплекс с преобладающим развитием тяжелой промышленности. Большинство отраслей специализации имеют межрегиональное и международное значение. На транспортный комплекс Донецкой области приходится 18% грузовых и 13% пассажирских перевозок Украины [3]. Все виды транспорта общего пользования составляют единую транспортную систему региона. В её составе: железнодорожный, морской, внутренний водный (речной), автомобильный, трубопроводный и воздушный транспорт. Плотность транспортных путей наибольшая по сравнению с другими областями Украины. Это дает возможность региону в полной мере использовать свой экспортный и транзитный потенциал. Однако существует и ряд проблем, например, отсутствуют современные складские комплексы, не осуществляется непрерывное возобновление транспортно-логистической инфраструктуры, не оптимизируются ресурсы, что не обеспечивает заданный уровень качества логистических услуг в регионе.